

EN YAKIN CENNET EVİMİZDİR

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 13.02.2011 tarihli (133.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillahi Rabb'il âlemin. Ve sallallahu ve selleme âlâ seyyidina Muhammedin ve âlâ alihi ve sahbihi ecmaîn.

Değerli Kardeşler;

Hepimizin bildiği Firavun olayı, Kur'an'ı Kerim'de çok yoğun bir şekilde anlatılır. Neredeyse Kur'an'ı Kerim'de bizim zamanımızın, yani Peygamber aleyhisselam efendimizin zamanının firavunundan belki on kat daha fazla Musa aleyhisselamın Firavun'u anlatılır. Allah'ın kitabı, hikmetli olmayan hiçbir işe müsait değildir. Eğer Kur'an; bir işi, bir olayı, bir üslupta, bir tarzda anlatıyorsa o, hikmete en uygun olan demektir. Firavun kıssası, defalarca, farklı olaylarla Kur'an'ı Kerim'de anlatılıyorsa, sonra da Kur'an'ı Kerim'in her okunan harfine Allah, şu kadar sevap vaat ediyorsa bundan ne anlaşılır? Mü'min bir ders kitabı olarak, bir öğüt kitabı olarak Kur'an'ı Kerim'i okuduğuna göre, kendisine Allah, ders olarak öğütlediği bu Kur'an'a; farklı yerlerde, farklı açılardan yerleştirdiği Firavun üzerinden de ders veriyor demektir. Sadece, bir peygambere bir zalimin yaptığı işkenceler açısından Firavun olayını ele almak doğru değildir. Evet, 'Firavun' deyince akla Musa aleyhisselam gelir, Harun aleyhisselam gelir. Bu doğrudur. Ancak Musa aleyhisselam ile zalim Firavun'un buluştuğu yerlerde kıyamete kadar; imanla küfrün buluştuğu her yer için örnekler vardır. Eğer Musa aleyhisselam ve ona iman edenlerin Firavun'la karşılaşmaları, Haman'la, Karun'la karşılaşmaları Allah'ın, onları imtihan etmek, kulluk sürecini yaşatmak için murat ettiği bir şeyse eğer o zaman, kulluk imtihanı içinde olduğunu bilen her mü'min için Firavun'da, Karun'da, Haman'da, Ebu Cehil'de her birinde, Nemrut'ta önemli dersler kıyamete kadar vardır.

Şimdi, Musa aleyhisselamla Firavun'un Kur'an'ı Kerim'de anlatıldığı ayetlerden bir grup ayeti alacağız. Adeta Firavun'un Musa aleyhisselama karşı güttüğü politikayı özetleyen ayetler. Musa aleyhisselamın bir peygamber olarak nasıl Allah'a sığındığını gösteren ayetler ve Allah Teâlâ'nın zalim, despot bir yöneticinin zulmüne karşı "kulluk yapamadığını, gerekli imanî tavırlarını ortaya koyamadığını" söyleyen peygamberine ne cevap verdiğini göreceğiz. Kıyamet gününe kadar "ben Allah'a iman ettim, peygamberine iman ettim ve mü'min olarak cennete girmek istiyorum" diyen herkesin ölçülerinden bir ölçüyü Allah, Kur'an'ı Kerim'e yerleştirmiş. Eğer Kur'an'ı Kerim, bunu bir tarih olayı olarak, Firavun'un yaptığı zulümlerden bir zulüm olarak, sadece tarih olsun diye bize anlatıyorsa bizimle ilgili değil. Ama Kur'an tarih kitabı değil. Namazda okunuyor, tefsiri okunuyor, mealı okunuyor. Kur'an; ibadet kitabı, ibret kitabı, amel kitabı. Allah Kur'an'a ne yerleştirdiyse o, bizim içindir. Bu fani âlemden Musa aleyhisselam da gitti, Firavun da gitti, Karun da gitti. Onlara Kur'an'ın inmesinin bir gereği yok.

Kur'an, yeni Karunlar türemesin diye inmiştir. Yeni firavunlar olmasın diye inmiştir. Musa'nın aleyhisselam peşinden gidecekler, yalnız ve çaresiz kalmaları diye inmiş bir kitaptır. Şimdi Musa aleyhisselamın nasıl bir işkence ortamıyla karşılaşmış ve çaresiz kaldığını hepimiz biliyoruz. Yunus Suresi'nin seksen üçüncü ayetinden itibaren, Musa aleyhisselamın karşılaştığı bu olayı Allah Teâlâ'nın nasıl anlattığını ve Musa aleyhisselama çıkış yolunu nerede gösterdiğini göreceğiz. Beraber mealinden dinleyeceğiz. Tekrar ediyorum kardeşler, Kur'an'ı Kerim'i Yusuf aleyhisselamın Züleyha'dan gördüğü filan sahneden zannedenler, Kur'an'ı Kerim'i ateşe atılan bir peygamberin hikâyesini anlatan kitap olarak zannederler ve kendisini ateşe atılmaya ve bir gün Allah için hicrete, bir gün zindanlarda bir harama düşmeme uğruna, zindanlara düşmeye razı olma yönünde örnek derslerin kitabı olarak

göremeyenler, Kur'an'ı Kerim'i sadece 'ölülere okunacak kitap' olarak görüyorlar demektir. Bundan Allah'a sığınırız.

Kur'an ölü kitabı değil. Kur'an, mü'minin hayat kitabıdır. Bu mantıkla Yunus Suresi'nin seksen üçüncü ayetinden itibaren Musa aleyhisselamın çaresizliğine, Allah'ın hangi çareyi gösterdiğini, bir peygamberi nasıl yönlendirdiğini beraber dinleyelim. Seksen üçüncü ayetten seksen sekizinci ayetin sonuna kadar okuyorum: "Firavun ve ileri gelenlerinin kötülük yapması korkusu ile kavminin küçük bir bölümünden başkası Musa'ya iman etmedi." Musa'ya iman edenler azınlıkmişler. Neden? Firavun'un işkencesinden korkuyorlar. İş-güç kaybetmekten, sürgünden, hapisten korkmuşlar. "Çünkü Firavun o yerde zorba bir kişi idi. O gerçekten aşırı gidenlerdendi. Musa dedi ki: "Ey kavmim, eğer siz gerçekten Allah'a iman etmişseniz, eğer ona teslim olmuş kimseler iseniz artık sadece Allah'a tevekkül edin, korkmayın bu adamdan" dedi." Onlar da yani Musa'ya iman eden o küçük grup dediler ki: "Biz yalnız Allah'a tevekkül ettik. Ey Rabb'imiz! Bizi zalimler topluluğunun baskı ve şiddetine maruz bırakma, bizi rahmetinle o kâfirler topluluğundan kurtar." Seksen beşinci ayetteyiz.

Musa aleyhisselam baktı ki iman edenler çoğalmayacak. Neden? Sürgünden, işini kaybetmekten, memurluktan atılmaktan korkmuş hepsi. Üç kişi, beş kişi iman etmişler. Bunun üzerine Musa aleyhisselam "bari bunlar sağlam kalsınlar" diye düşünmüş. "Korkmayın bu adamdan, tevekkül edin Allah'a" diye nasihatte bulunmuş. O azıcık grup da ellerini açmışlar: "Rabb'imiz biz senden başkasına tevekkül etmiyoruz, tamam, kabul ettik, her şeye razıyız" deyip Allah'a sığınmışlar. Sokaklara Firavun hâkim, sisteme Firavun hâkim, ekonomiye Firavun hâkim hatta aile planlaması bile onun talimatıyla ve onun istediği gibi yapılıyor. Kız doğmasına izin veriyor, erkek doğunca öldürüyor. Bu derece vatandaşına hâkim bir devletin başında Firavun. Ama azıcık bir grup, teslimiyeti kabul ettiler Allah'a. Ne dediler: "Biz yalnız Allah'a tevekkül ettik, ey Rabb'imiz, bizi zalimler topluluğunun baskı ve şiddetine maruz bırakma. Bizi rahmetinle o kâfirler topluluğundan kurtar."

Dua ediyorlar, işkenceye, toplu katliama karşı korumasını istiyorlar Allah'tan. Bunun üzerine ne buyurmuş Allah Teâlâ: "Musa'ya ve kardeşi Harun'a biz şöyle vahyettik." Cevap vermiş Allah Teâlâ, "bizi kuru Ya Rabb'i, bizi bu zalimin eline düşürme, imanımızı kuru" diyenlere, Musa aleyhisselamın ve kardeşi Harun'un ağzından cevap vermiş Allah. "Vahyettik, buyurduk ki: "Kavminiz için Mısır'da 'kiblegâh' haline gelmiş evler hazırlayın. Ve evlerinize namaz kılınacak yerler yapın. Sonra namazı dosdoğru kılın ve peşinden iman edenlere zaferi müjdeleyin." Demiş Allah Teâlâ. Musa aleyhisselam da dedi ki: "Ey Rabb'imiz, gerçekten sen, Firavun'a ve ileri gelenlerine dünya hayatında nice ziynet ve mallar verdin. Ey Rabb'imiz, yolundan saptırsınlar diye mi böyle yaptın? Ey Rabb'imiz, sen onların mallarını silip süpür ve kalplerine darlık ver. Çünkü onlar elem dolu azabı görmeyinceye kadar sana iman etmeyecekler."

Tekrar toparlayalım. Allah azze ve celle ne buyuruyor Yunus Suresi'nin seksen üçüncü ayetinde? Firavun'un baskısından korktular, iman etmediler. İşlerini güçlerini kaybetmemek için. Çok az kimse iman etti. Musa aleyhisselam anladı ki "bunlar iman etmeyecekler". Bu sefer iman edenleri kucağına alıp, Allah'a sığındı: "Bizi bu hainden kurtar ya Rabb'i" dedi. "Bu sistem bizi çökertmesin." Allah da onların bu kendisine sığınmasına karşılık, cevap olarak iki şey istedi onlardan. Bir: "herkes evini kiblegâh edinsin". İki: "namazın hakkını verin ve müjdemi bekleyin".

Sonra peygamberi Musa'nın lisanından Allah Teâlâ, bu mantığı bu hale getiren temel sorunu dillendiriyor. Sorun ne? Neden azıcık bir grup iman ediyor? Bu sorunun cevabını Musa aleyhisselam söylüyor. Çünkü bu adamların elinde çok mal var. Bütün ticaret merkezleri bu adamlara çalışıyor. Mal

bunların elinde olduğu için bunlar güçlü. Silah değil, dikkat edin! Maldan dolayı güçlü bu adamlar. İki; bu adamın, Firavun ve adamlarının elinde hayatın dekoratif yönleri var. Çok ziynetli bu adamlar. Şık giyiniyor, şık evlerde oturuyor, şık atlara biniyor. Dolaşırken yakışıklı, gezerken zengin, kullanırken lüks kullanıyor.

Mü'min ise fakr-u sefalet içerisinde. O fakr-u sefalet içerisinde sürünen mü'min veya imana gelmek isteyen mü'min aday, bu ticaret merkezlerine hâkim olan, her şeyin lüksünü, kalitelisini kullanana bakıp, sefalet içerisinde yaşayan mü'minlerin arasına katılmak istemiyor. "Batır bunların malını Rabb'im, batır da iman etsinler" diyor. Musa aleyhisselamın gördüğü kurtuluş reçetesi, bu adamların elindeki hayatı, dekoratif hale getiren, güzel ziynetli hale getiren görüntüyü yok etmek. Ve "ellerindeki para gücünü yok et Allah'ım" diyor. Peygamber olarak ulu'l azm peygamberlerden biri olarak onun aklının aldığı şey, bu adamların elinden bu malların batıp gitmesi lazım. Yoksa ben kimsenin imanını sağlayamayacağım. Ama buna karşılık Allah Teâlâ'nın kurtuluş olarak gösterdiği şey, "ordularınızı kurun, cihada hazır olun, bu adamları imha edin" şeklinde değil.

Eğer bütün sistemler Firavun'un elinde ve Firavun istediğini yapmaya muktedirse, sadece kıyafetindeki şıklıktan dolayı, insanlar onun bindiği paytandan dolayı, insanlar onun ve adamlarının, onun kapıcısının, onun korumalarının bile girdiği, çıktığı lüks evlerden etkilenip de fakir kalacak halde, malını Allah için infak edebilecekleri bir halde mü'min olmayı tercih etmediklerini görünce, Allah'ın gösterdiği reçeteyle bir peygamber olarak Musa aleyhisselamın zannettiği kurtuluş farklı. Musa aleyhisselam: "bu adam gebersin gitsin, elinden mallar gitsin, herkes iman eder" demiş, öyle düşünmüş. Kur'an'ı Kerim'de görüyoruz. Allah Teâlâ ise kurtuluşu Firavun'un helak olmasında değil, Firavun'un elindeki malların iman edenlerin eline geçmesinde değil, iman edenlerin evlerinin "kıblegâh ev" haline gelmesinde görmüş. Eğer samimi bir şekilde, "bizi bu adamdan kurtar ya Rabb'i" diye sığındıysanız ayeti celile: "o küçücük iman edenler "Rabb'im bizi bu adamın eline düşürme, rahmetinle bizi bu adamdan koru" dediler" koruma talebinde bulundular Allah'tan. Allah da: "ben sizi koruyamam" demedi elbette. Ama korumanın sebeplerini, çarelerini gösterdi. Firavun'dan, zulümden, mal hegemonyasından, ticarete hâkim olanların elinden kurtulmanın yegâne çaresi evleri kıblegâh etmektir.

'Kıblegâh' ne demek kardeşler? Kıblegâh, namaz ortamı haline gelmiş ev demektir. Namaz gibi insanın yöneldiği merkez demektir. Biz bunu bugünkü Türkçeyle kullansak; **وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً** "Eviniz kibleğiniz olsun" Türkçesi böyle. Tam Türkçesi böyle, eviniz kibleğiniz olsun. **وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً** "Eviniz kibleğiniz olsun." Yani "Firavun ordusuyla, ticaretiyle; sahile, Nil Nehri'ne, insanlara, ticarete, her şeye hükümran olmasına karşı siz, çalışmanızı, eğitimizi bütün odağınızı evinize çevirin" Allah buyurmuş. Sonra da: **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ** "Evlerinizde namazın hakkını verin." 'Namaz kılın' değil. 'Namaz kıl' yok Kur'an'da zaten. Namazı ikame edin, namazı dimdik ayakta tutun, sancak gibi ayakta dursun namaz. Namazın hakkını verin. **وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ** "Evinin kiblesi edinmiş yani ana hedefi, ana gayesi yaşadığı ev haline gelmiş, o evde namazın hakkını vermiş mü'minlere Allah'ın zaferini müjdele."

Kardeşler;

Kur'an'ı Kerim'in Yunus Suresi'nin seksen üçüncü ayetinden itibaren dinledik. Kur'an, Kur'an sosyolojik teorilerden söz etmiyor. Siyasi, sanal toplum mühendisliğini anlatmıyor. Levh-i Mahfuz'da Allah'ın kullarının kurtuluşu için çizdiği planı anlatıyor. Eğer bir gün yeryüzünü, yine ellerinde ticareti,

parayı bulundurdıkları için insanları şeytana kulluğa teşvik edenlerin ağalığı ve hükümranlılığı yüzünden mü'minler çocuk yetiştiremezse, mü'minler Allah'a kulluk etmekte zorlanırlar, Peygamberlerinin peşinden gitmekte zorlanırlarsa, Sünnet'i yaşamak ayıp haline gelirse, Müslüman'ın kıyafetinden, yiyip içeceğine kadar her şeyde gırtlığına kadar sıkışık bir gün olursa yeryüzünde, becerip de: "Rabb'imiz bizi bu kapitalizmden, bu yeryüzünün yeni globalleşmiş yapısından kurtar. Kulluğunda bizi muvaffak kıl. Bizi iman ehli olarak huzuruna geleceğimiz amellerle donat." diye dua edecek olurlarsa ki bunu yapacak kimseler azınlıktırlar. **وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ** Kitleler bunu yapamazlar hiçbir zaman. Çünkü onlar iş kaybetmekten, aş kaybetmekten, sürülmekten, başka bir şehre, eşyalarını toplayıp yeni bir eve taşınmaktan hep korkarlar çünkü.

Kitleler hep korkar ama bir grup İsrailoğulları gibi azınlık milletten bile olsa onlardan bile olsa bir grup, Peygamber'in davasını gütmeye, Sünnet ayıp bile olsa, Sünnet sempatik görülmemiş olsa bile Peygamber'in peşinden gitmeye hazırdırlar. Eğer bir gün onlar Allah'a dilekçe sunup da: "bizi bu kapitalizmin şerrinden, bu her sokak başında mantar gibi bitmeye başlayan bu alışveriş merkezlerinin şerrinden kurtar ya Rabb'i" diyecek olurlarsa Kur'an, kıyamete kadar iman eden herkese, evlerini adres göstermiştir. Herkes evlerinin kıymetini bilsin. Bu alenen şu demektir: Eğer iman diye bir davan varsa senin, çocuklarını mü'min olarak yetiştirmek diye bir heyecanın varsa çare; Müslümanların özel okul açması değildir. Çare; camileri çoğaltmak değildir. Çare; bol bol Kur'an kursu açmak değildir. Çare; miting yapmak değildir. Çare; medyada değildir. Çare; herkesin evini kible edinmesindedir.

Herkes evini kurtaracak. Saldırlardan, baskınlardan evini kurtaracaksın. Evini kurtaranları, o evlerde namazın hakkını vermeleri halinde Allah kurtaracak. Bu böyle. Kur'an'ın reçetesi budur. Ekonomi için de reçete budur, iman için de reçete budur. Ve bu reçete herhangi bir yorum üzerine kurulu değildir. Mesela; filan ayetten, filan müfessirin çıkardığı kanaatleri söylemiyorum. Allah'ın, herhangi bir yoruma, müfessirin sözüne, muhaddisin te'viline, fakihin içtihadına gerek bırakmayacak kadar açık ve net bir şekilde gösterdiği reçeteyi okuyoruz. **وَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً** "Eviniz kibleğiniz olsun, eviniz kiblegâhınız olsun." Bunun için doğurduğun çocuğu; Kur'an kursuna, Müslümanların kurduğu özel kolejlere gönderip, bir de imam hatibe gönderip "mücahit yapacağım" şeklinde sanal bir hayal kurma! Çünkü bu senin beşer olarak varsayımın. Ama seni yaratan Allah, mü'min, mücahit, muvahhit biri olarak yaşayıp çocuklarını da o şekilde yetiştirmenin çaresi olarak sana sadece evi gösteriyor.

Kibleleşmiş evin olacak, evin kible olacak senin. Bu ne demek? Dünyanın neresine gidersen git, evin senin gözünün önünde duracak. O evin betonu, saten boyası falan değil. Evdeki ruh halin, eşinle, çocuğunla; evde yaşayan annenle, babanla, o insanlar olarak o ruh seni yirmi dört saat istila etmiş olacak. Bu neyi gösteriyor? "Bizi Firavun gibi cehenneme değil, senin iman eden kullarının cennetine koy Ya Rabb'i" diyenlere Allah, en yakın cennet adresi olarak nereyi gösterdi? Evleriniz. "Yapın bir mescit, orada secdeye kapanın" demedi, "çekin kılıçlarınızı ölenleriniz şehittir, hepimizi cennete aldım" demedi. "Kuru kuruya ölün" de demedi. "Evlerinize kapanın" dedi. Madem bu evler kible oldu; daha yemek yok, yatak odaları yok, banyoda gusletmek yok, guslü gerektirecek iş yapmak yok. Çünkü Allah cennetin adresi olarak gösterdiği bir evde, böyle şeyler olur mu? Değil efendim. Öyle değil.

Evlerinizde ana ölçü: namazın ikame edilip edilmediği olsun. Namazı kılmak değil ama namazın ikamesi, namazın hakkının verilmesi. Namazın hakkı verilen bir ev olsun, o evi de gözünün önünden ayırma, cennete en yakın adres evdir.

“Hepiniz Mescid-i Aksa’da toplanın” diyebilirdi Allah. Ve biz, Kâbe’nin etrafında tavaf eden mü’minler olarak: “bu Kur’an bize indi, Allah bize hepimiz Medine’ye sığın, hepimiz Mekke’ye sığın, Hira’dan Sevr’den ziyarete başlayın” diyebilirdi. Bu ayet, bize de okunuyor. **وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً** “Kurtuluş isteyen evine sığınsın” buyuruyor. Biz Kur’an’ı bunun için okuyoruz. Yunus Suresi’nin seksen üçüncü ayetinden itibaren Allah, yol gösteriyor, o yolu gördük.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin bir hadisi şerifini ikinci kurtuluş formülü olarak anıyoruz. Buyuruyor ki: “Kim damı başına çökmeyen bir evi varsa, bir evin varsa, bedeninde bir sakatlığın yoksa, bir günlük yiyeceğin de mutfağında varsa dünya senindir gibi bil.” Bu da ikinci formül. Dünyanın sahibi olmak kadar mutlu ve huzurlu; gözleri aydınlık bir mü’min olmayı Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimiz Tirmizî’nin ve İbni Mâce’nin rivayet ettiği bu hadiste kaç şeye bağlıyor? Üç şeye bağlıyor: Bir; evin olsun, evinde de damın başına çökmesin. İki; sakatlığın olmasın, bedenin sağlam olsun. Üç; bir günlük yiyeceğin mutfağında bulunsun. Yani yirmi dört saatlik yiyeceğin. Sen, dünyanın en mutlu insanısın o zaman. Bu da Peygamber öğüdü aleyhisselatu vesselam.

Kardeşler;

Ukbe bin Amir isimli sahabi Efendimiz sallallahu aleyhi ve selleme gelmiş. “Ya Resûlullah” demiş “ben cehennemden kurtulmak istiyorum, bana yol göster” diyor. Musa aleyhisselam ile beraber Allah’a sığınan o azınlık mü’min de “bizi kurtar Ya Rabb’i” demişti. “Rahmetinle kabul buyur” demişti. Ukbe isimli sahabi de: “ben cehennemden kurtulmak istiyorum Ya Resûlullah” diyor. Mü’min, mü’min olduğu için zaten gelip Peygamber aleyhisselamın huzurunda bulunuyor. Şimdi saydığı şeylere dikkat edin. Bir mü’min cehennemden kurtulmak için neler yapması lazım? Her gün bir hatim, on bin salâvat, yirmi bin kelime-i tevhid, evinin yarısını sadaka vermek, böyle şeyler mi saymış acaba? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz cehennemden kurtulmak isteyen Ukbe bin Amir’e yol gösteriyor, bakınız ne buyuruyor: “dilini sahip ol, evinin kıymetini bil, günah işleyince tövbe et”. Tirmizî’den hadisi şerif okuyoruz arkadaşlar. “Beni cehennemden kurtar ya Resûlullah” diyor. Büyük bir hedef, büyük bir gaye istiyor. “Dilini sahip ol, evinin kıymetini bil, günahına tövbe et.”

Çocuğumu cehenneme düşmeyen çocuk olarak yetiştirmek istiyorum. Dilini koru, ev çocuğu olsun, günah işleyince tövbe edecek mantığı olsun. Bu şüphesiz “namaz kılmadan da olur, zekât vermesen de olur, cihatla ilgilenmesen de olur” demek değil. Ama bunları yapmadıktan sonra, ne namazı hakkıyla kılabilirsin ne de gerçek cihadı yapabilirsin. Yapsan da elinde kalır onlar. Ağzına hâkim olmazsan, dilini koruyamazsan bir kelime ile cehennemlik olur gidersin. Evinin kıymetini bilmedikçe de kış günü sahrada soba kurmuş gibi bir türlü ısınamazsın sen. Günahlardan korunamazsın. “Bu günahların bulunduğu ortamı düzeltin yeryüzünde kâfir kalmasın, şirk kalmasın, zina kalmasın, alkol kalmasın, girin cennete, cehennemden kurtulun” demiyor. “Sen diline hâkim ol, sen evine sahip çık, evinin kıymetini bil ve geçmiş günahlarından da tövbe et, Rabb’ine cennetlik olarak kavuş.” Musa aleyhisselam ve onun yanındaki küçük iman eden grup: “biz Firavun’la değil seninle olmak istiyoruz ya Rabb’i, kabul buyur bizi” deyince “gidin bir camiye doluşun, hemen bir Tevrat medresesi kurun” demedi Allah. “Evlerinizi kibleleştirin, evlerinizde göreyim sizi evlerinizde” dedi. Vakıftaki veya filan toplantıdaki, ders meclisindeki, zikir meclisindeki gözyaşlarıyla değil, seni evinde görmek istiyor Allah. Senin delikanlılığın, imanın, ehli zikir olduğun, takva olduğun evinde belli olsun. Evinde bir göreyim.

وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً Allah: “evinizi bir göreyim” buyuruyor. “Evinizi bir izleyeyim.” Evet, Musa aleyhisselam ve beraberindekiler çare istediler. “Evinizde göreyim sizi” buyurdu Allah.

Ukbe bin Amir: “bana cehennemden kurtuluşu göster ya Resûlullah” dedi. “Evinde göreyim seni” dedi. İmanını evinde göreyim. Camide herkes ağlarken sen de ağlamış olabilirsin. Otuz, kırk kişinin zikriyle beraber, senin de dilin bülbüller gibi dönebilir. Evde görelim seni. Ev derken, kapısını açıp, içeri girip, sonra içerden kilitletiğin dört duvar mı? Hayır efendim. Baba olarak bulunduğu yer “ev” demek. Anne olarak bulunduğu yer “ev” demek. Kız çocuğu, erkek çocuğu olarak bulunduğu o ortam “ev” demek. Yani senin borunun öttüğü yerde ne ses çıkarıyorsun onu görmek ister Allah. Yorganını rahatça başına çektiğin yatak odandaki halini görmek ister Allah. Kadın olarak, erkek olarak istediğini yapman halinde, kimsenin sana bir şey demeyeceği yerde ne yapacağını görmek ister Allah. Yoksa Allah biliyor ki “caminin içinde kimse sigara içmez” zaten.

Bir tarikat meclisinde, bir zikir meclisinde kimsenin kimseye sövmeyeceğini Allah biliyor zaten. Veya bir vakıf toplantısında, kimsenin elini kaldırıp çocuğunu dövmeyeceğini biliyor Allah zaten. Evde de sabredip etmeyeceğini görmek istiyor. Müslümanlar bir cami derneği kurmuşlar, sen de orada oturmuşun veya hanımlar Müslümanlar için bir medrese açmışlar sen de oraya gitmişsin; herhalde kulağına müzik aletini takıp müzik dinlemeyeceğini Allah biliyor zaten. Ama evde, bulaşık yıkarken boş durmayayım diye müzik dinleyip dinlemeyeceğini görmek ister Allah. Banyoda çıplak vaziyette yıkanırken bile o gözleri görenin, seni görüp görmediğinin şuurunda olup olmadığına bakacak Allah. Evlerimiz kadar izlendiğimiz, cami değil, Kâbe bile yoktur. Çünkü işte Kur’an Musa aleyhisselama Allah’a gitmek isteyen, “cennetlik adam olarak ölmek istiyoruz” diyenlerin puanlamasının nerede yapılacağını gösterdi. Ukbe bin Amir: “cehennemden kurtulmak istiyorum ya Resûlullah, ben kurtulan mü’min olmak istiyorum” deyince Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz ona kurtuluş yolunu gösterdi.

Üç şeye dikkat ediyoruz, üç şeyin üçü de camilerle ilgili değil. Özel kolejlerle ilgili değil. Kur’an kursları, imam hatiplerle ilgili değil. Vakıflarla, derneklerle ilgili değil. Zikir meclisleriyle, hatim törenleriyle, teravîh namazları ile ilgili değil.

“Kurtuluş nerede ya Resûlullah” sorusuna ne cevap veriyor? “Sık sık umreye git” demiyor. Diline hâkim ol, dil. Dil en çok evde serbest. Evinin kıymetini bil, Allah’tan başka bir nimet isteme. Senin hanımınla, kocanla, çocuklarınla, annenle, babanla huzur içerisinde oturduğun ve istediğin zaman açıp Kur’an, hadis okuyabileceğin, istediğin gibi fıkıh öğrenebileceğin, bir jandarmanın, bir işgal ordusunun dipçi altında olmadığın evinde bulamadığın Allah’ı sen, zikir meclisinde de bulamazsın. Her hafta, her ay, her sene defalarca zikir meclisine de gidebilirsin. Şeytan senin zikir meclisine katılmadan hiç rahatsız olmaz. Doldurup evin koridorunda nasıl olsa boşaltacaksın onları. Ondan dolayı hiç rahatsız olmaz. Orada zikrediyorsun, burada film ediyorsun. Çünkü akşam dönüp, kapısını kapattığın yerde kimsin, Allah seni orada görmek istiyor. Biz çocuklarımızın, hatta eşlerimizin iyi mü’min olmaları için, Allah’ın rızasını kazanır halde olmaları için onlara takdir ettiğimiz şey, mesela; vakıflar, özel okullar, yaz programları. Eyvah halimize bizim! Hâlbuki yaz tatili olur olmaz, şerden uzak tutmak için çocuğunu al, en ücra, insanların en az bulunduğu yayla evin mi var, götür mezradaki evine iki ay çocuğunla baş başa kal. Dedesiyle baş başa kalsın. Hiçbir melanet, hiçbir rezalet görmeden iki ay geçirmiş olsa orada o çocuk, belki yarım hafız olmasından daha çok şey kazanacak. Çünkü burada hafızlık yaptırdığın çocuk, hocasından on dakika vakit bulunca, elindeki cihazdan yeryüzünün en ücra

köşesindeki Tayvan'daki, bilmem neredeki fuhşu izliyor. Hoca "derse oturun" deyince de kapatıp cihazını Kur'an okumaya başlıyor.

Bizim şu kâinatta yapabileceğimiz en büyük hamlemiz, Firavun'a parayı, ticaret merkezlerini, alışveriş merkezlerini elinde güç olarak bulunduranlara karşı yapabileceğimiz en büyük taktik bir dakikalık olsun, onların şerrinden uzak bir yerde yaşamaktır. Kapısını kapatabildiğimiz, penceresinden onların oksijeninin bile girmesine izin vermeyeceğimiz yer en mübarek yerdir. Cami, kiblemiz, namazımız, kurtuluşumuz orasıdır. Bunun için Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz: "evlerinizin kıymetini bilin" diye bize vasiyet ederek gitmiştir. Neden biliyor musun? İşte "Resûlullah budur" deyip gösterebileceğin bir imam bulamayabilirsin. "Yavrum biz Resûlullah'tan on dört asır sonra geldik ama bu bizim camideki görevli onun makamında duruyor" diyeceğin bir adam bulamayabilirsin. Kravatlı, bıyıkları bile olmayan, bırak sakalını, bıyıkları bile olmayan senden önce çıkıp maça yetişmeye çalışan bir adam Ebubekir'e mi benzer, Ömer'e mi benzer bırak Resûlullah'a benzemesini. Ne diyeceksin? Garip olabilirsin. Götüreceğin cami bile bulamayabilirsin. "Öyle midir, değil midir" kendime sorun açmak istemiyorum. "Öyle midir, değil midir" bilmiyorum. Şu Riyazü's Salihin'e benzeyen imamı bulan ellerini ayaklarını öpsün. "Cemaatten sonra camiden çıkıyor, cemaatten önce mihrabında bekliyor" öyle bir imam buldun mu sen bulmuşun zaten. Yok, camin yok. Saati kolunda hocadan Kur'an öğreniyorsun sen. Saate bakıyor, mesaisi bitti mi Ayetelkürsi'yi bile sonuna kadar okutmaz. "Gerisini yarın okuruz" der. Mesai bitti. Ondan bereket mi olacak? Onun öğrettiği Kur'an kalplerde "nur" olur mu?

Sıkıntın var. Lakin bunların hepsini, evde telafi ederiz Allah'ın izni ile. Evimin Ömer'i olurum. Benim gözyaşı halimi gören, benim kıpırdanışlarımı gören, fokur fokur kaynayan beynimi gören "herhalde Halid bin Velid de böyleydi" diye baba olarak bana imrenir. Anne olarak bana imrenir. Abla olarak beni örnek alır. Ben camiye hükümrân olamam. Camiye çocuklarını toplayıp götürsen o mezhep miydi bu mezhep miydi, şu fitne miydi, şu caiz miydi, bu haram mıydı? Çocuğun kafası dinden soğur geri gelirsin. Üç vakitten fazla götürsen "bu hangi mezhepten, bu hangi kıyafetten, bu şucu mu bu hangi tarikatçı" derken bittin gittin. Din diye ihtilaf öğreteceksin çocuğun yetişme günlerinde. Alırsın çocuğu, kendi kiblegâhında, kendi evinde Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in Sünnet'inin hayranı olarak yetiştirirsin. Ona Riyazü's Salihin'i 'bizim temel yaşamız yavrum" diye gösterirsin. Kur'an'ı tutarken titreyen ellerini, onun görmesi yeterli. Ama Kâbe'ye bile götürsen çocuk diyecek ki amcalardan biri Kur'an'ı yere koymuşlardı. Öbürü şuraya koymuştu. Amcanın biri ayağına bastı. Gösterecek iyi manzara Kâbe'de bile bulamayabilirsin. Ama senin evin Kâbeleşince, sen istediğin boyayla boyarsın.

Kardeşler;

Bir hakikate geldik. Nedir bu hakikat? Demek ki Allah bizi, Kur'an'ından ve Peygamber'inden öğrendik ki evlerimizde görmek istiyor. Vakıf adamlığını, mücahitliğini, abitliğini, zakirliğini, takvanı, evinde göster. En bereketli eğitimi evde yapacaksın demektir. Yazın camiye gönderdiğine güvenme. Evde o çocukla beraber okuduğunuz bir sayfa Kur'an'a, tefsirden okuduğunuz iki ayetin mealine ve tefsirine güven. Daha bereketli, daha sağlıklı, daha hijyeniktir. Allah'ın nazarına daha yakın yerlerdir evler. Sen, bankadan artırdığı faizlerle, şüpheli paralarla cami yaptıranların camisinde ne bereket bulacaksın? Senin helal paranla, temiz bereketli paralarınla yaptırdığın gecekondu, minareleri Arş'a kadar yükseldiğini zannettiğin camiden daha müessir olabilir. Evet, ağır şeyler söylediğimi biliyorum.

Binlerce cami, o camilerdeki görevlileri karşıma aldığımı da biliyorum. Kur'an daha büyük bir şekilde karşımda duruyor çünkü. Hakikat bu.

Kardeşler;

Evler kira olsun veya bizim kendi paramızla satın aldığımız mülkümüz olsun, emanettir. Sen ortada yoksun da ev nasıl senin oluyor? Yarın seni oradan dört kişinin çıkarıp çıkarmayacağı belli değil. Bu akşam bile "burada durmayın, belediyenin morguna gitsin" diyebilecekleri bir şüphe üzerindesin. Çocuğun bile yarın o evde olmayabilir. Ev, nasıl senin oluyor? Ne kiralığı ne satın alınmış; ev, emanettir. Sahibi de Allah'tır. Dolayısı ile "bu evi biz satın aldık, babam da yardım etti, ağabeyimde de alacağım vardı" bizim. Nerden senin oluyor? Kimsenin bir şeyi yok bu dünyada. Dünya dönüp duruyor, bir gün bizi devirmek için dönüp duruyor zaten. Emanetçiyiz. Bu evin sahibi değiliz biz, emanetçiyiz. Emanetçilik şuurun varsa dikkatli yürü evde. Kiracısın, her yerini matkapla delmeye kalkma. Hangi evlerden bahsediyorum. Duvarlardan değil. O, Allah'ın bizi eşimizle, çocuklarımızla görmek istediği, filmimizin çekildiği, röntgen makinesine ev diyorum ben. Çocuğuna tutarken "mezarda bana sevap gönderecek, sevap aletim" diye bakıyorsan o evden söz ediyorum. Evler bizim emanetimizdir ve bizim imtihan yerimizdir kardeşler. Evlerde istediğimizi yapamayız. Senin olmadığın bir yerde, misafir olarak bulunduğun bir yere telefon edip "siz de buraya gelin misafirler" deyip çağırabiliyor musun? Hayır. Mademki ev senin değil, Allah'ın seni makineye koyup filmini çekmek istediği bir yerdir. Herkesi misafir etmeyeceksin o evde. "Çocuğum kötü bir şey kapar, bunlar bize gelmesin" diyeceksin.

Kapılarını kapat. Eğer Firavun ve onun sistemi, elindeki parası, giydiği kuşandığı lüksü senin çocuğunu etkilemesin istiyorsan kapını arkadan kapatacaksın. Akraban bile olsalar girdi çıktıya dikkat edeceksin. Hastalıklı biri girer neuzibillâh çocuklarını hasta eder. Çünkü sen camide bile kimsenin mezhebini, fırkasını vesairesini önleyemezsin. Kur'an kursuna gönderirsin çocuk orada başka bir hastalık kapıp geliyor olabilir. Bir kız kursuna gönder çocuğu, bilmediği bütün taranma çeşitleriyle geri gelsin öbür gün. Üç kız bir araya gelir, yirmi kız bir araya gelir de bunlar akşama kadar kitap okurlar mı? Saçını, başını, başörtüsünü gösterir, iyi bir kuaför çırağı olarak geri gelir bir sene sonra. Sen sadece evine hükümrân olabilirsin. Evinin kıymetini bil. Evinin kıymetini bil, diline hâkim ol, günahından tövbe et kurtuldun, Allah'ın izni ile kurtuldun.

Ve kardeşler, buradan büyük bir dağa çıkacağız şimdi. Deminden beri ne konuşuyoruz? Allah, Musa aleyhisselamdan beri bize evlerimizi hedef gösteriyor. Nitekim Muhammed aleyhisselam Hadice gibi bir kadının evinde olduğu için yirmi üç sene sonra insanlığa kurtuluş reçetesi sundu. Lut aleyhisselam da Hadice gibi bir kadın, Hadice'nin evi gibi bir ev bulsaydı o da veda hutbesinde binlerce insana kurtuluş reçetesi sunardı. Hadice'si olan, evi Hadice'nin evi olan birisi; insanlığı kurtarabiliyor, kendini kurtarabiliyor. Musa aleyhisselamdan beri, ashâbı kiramdan beri kıyamete kadar Allah, bize kurtuluş olarak, iş alanı olarak, koruma merkezi olarak, hijyenik tutmamızı istediği yer olarak evleri gösteriyor. Bunun sonucu nedir biliyor musunuz kardeşler? Dünyanın en berbat, filan rezil merkezinde bulunmayan şeytan senin evinde olacaktır. Allah'ın gözü Kâbe'den çok senin evindeyse şeytanın da yatırımı Kâbe'den çok senin evinde olur. Dünyanın bütün çocuklarından fazla senin çocuğunun yaramaz olduğunu düşünürsün. Bunun için dünyanın en berbat, bela kadınına sana nasip ettiğini zannedeceksin. Bunun için despot ama mü'min kılıklı bir Firavun'un senin kocan olduğunu zannedeceksin. Allah bütün halini gözetiyor ya senin. Banyoda, mutfakta, oturma odasında, yatak odasında, özel istasyonları olacak şeytanın.

Seni eğer oturma odasında Kur'an okuduğun için, Bakara Suresi'ni mesela okuduğun için orada seni eğer yeteri kadar kıskırtmadıysa banyoda gıdıklayacak. Orada olmadı yatak odasında, orada olmadı mutfakta, orada olmadı koridorda, bir yerde yakalayacak o. Her yerde kameraları var, izliyor. Nasıl Allah "evinizi kibleleştirin" diye bütün okları, bütün hedefleri Müslüman'ın evine doğru yönlendirdi, evinden mücahit çıkaracaksın, hafız olacaksın önce hafızlığın ruhu ve enerjisini, canını sen evde vereceksin, sonra bir hoca efendi onu birkaç ayda hafız yapacak. İmam hatip lisesinde değil senin evinde mü'minlere imam yetişecek. "Bizi mü'minlerin imamı yap ya Rabb'i" diye şuurlu bir nesil evinde önce doğurup büyüteceksin. Bütün bu Allah'ın evlere koyduğu umutlar, evlerden beklediği yatırım sonuçları şeytanın da en büyük imtihanını evde ya da en büyük engelini evde karımıza çıkaracağını gösteriyor. Bu ne demek kardeşler? Camide evliya, zikir meclisinde zakirlerin sultanı mübarek. Vakfa geldi mi bir Halid ibni Velid. Ah Yahudilerin önüne çıksa bir Yahudi kalmayacak dünyada zannediyorsun. Evinde kimse tanımiyor adamı. Evinde herkes Allah'a sığınıyor ondan. Neden? Çünkü şeytan bizden öncede milyarlarca insanı bu tuzaktan geçirdi. Biliyor ki kazan kazana bildiğin kadar vakıfta sen. Sabaha kadar tespih sesinden tekkeyi inlet, camide imam okurken imamdan önce sen bayıl git Kur'an hasretinden, nasıl olsa Allah duanı evde verecek onun yatırımı da evde. Ay sonu bütün maaşın hacze gittikten sonra istediğin kadar kazan sen. Akşam kapısını kapatıp yorganını üzerine çektiğin yerde kaç paralıksan, camide de o kadar paralıksın. Biz böyle düşünüyoruz. Evlerimiz bizim büyük imtihan yerlerimiz.

Bunun için kardeşler, evlerimiz mukaddestir. Çünkü camilerden önce, derneklerden vakıflardan önce evlerimiz cennete en yakın adreslerdir. Eğer bizim camilerden kazandığımızdan daha fazlasını medreselerden kazandığımızdan daha fazlasını evden kazanıyorsam evim mukaddestir benim. Tuvaletine banyosuna rağmen mukaddestir. Camilerde de tuvalet var. Engelliyor mu caminin mukaddes olmasını? Yatak odasında bir kadınla bir erkeğin helal olarak yapabilecekleri her şeyi milyon defa yapmama rağmen mukaddestir. Evler mukaddestir. Bunun için evlerimizi kem gözlerden, mobilyadan, boyadan, badanadan kurtarmak zorundayız. Şeytanların evlerdeki radar malzemelerini de zannetmeyelim cinler gelecek şeytanlara bilgi sızdıracak. O para ile aldığı mobilyadır şeytanın radar aleti, onunla izliyor seni o. Çünkü senin kalbinde sunta mobilya bulunduğu sürece Allah, o kalpte yer bulamıyor. Sen, perdeleri gözüne kapattığın sürece, duvarı bile perdelediğin sürece, sen tabağı tabağa onu da bir tabağa koyup masana koyduğun sürece, tapındığın mutfağın bulunduğu sürece, tapındığın perdelerin, tapındığın halıların, mobilya üstüne mobilya, üstüne de bir örtü koyduğun sürece, şeytanın sana Lat, Menat, Uzza diye bir putu getirip önüne "buna secde et" demesi gerekmiyor.

Sen hâlâ Ebu Cehil'in Lat'ını, Menat'ını arıyorsun. Efendi, hanım abla! Lat, Menat'ı siliyordun sen, biraz önce. Bunun modası geçmiş diye yeni Lat sipariş vermiştin unuttun mu? Şeytan aptal değildir. Cennet görmüş. Allah ile konuşmuş birisidir şeytan. Kafa çalışıyor şeytanda. Daha nasıl tövbe edeceğini bilemezken babamız Âdem aleyhisselam, şeytan oturdu Allah ile pazarlık etti. "Bunun yüzünden beni cennetten kovuyorsun. Bunun son çocuğu yaşayana kadar izin ver, bunlardan intikam alayım" dedi. Değil mi? Kur'an'dan öğreniyoruz. Allah Teâlâ da ne buyurdu: "Sana uyacaklar senin olsun" dedi. Şeytan akıllı.

Babamızın dili çözülmeyen, şeytan bülbül gibi ötüyordu. O, Ebu Cehil'in önüne, keserle yontulmuş bir put koydu, Ebu Cehil o kafada bir adamdı. Nihayetinde babası ölünce analığıyla evlenen cahiliye kafalı bir adam. Ne olacak ondan? O kadar olur. Lakin bu modern çağda, şeytan aptal mı keserle yontulmuş put getirecek. Presten çıkmışını getirir sana onun. Fanyalısını getirir. Parlağını,

platinini getirir. Çağa ayak uydurmakta oldukça mahirdir o. “İbrahim aleyhisselamı ateşe attırın” dedi. Neden Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi ateşe attırın demedi? Kafası çalışıyor. Bir kere “İbrahim ateşe atılınca daha yükseldi” onu anladı. O tuzağa bir daha düşmedi ama biz o tuzağa her sene düşüyoruz. Çünkü babamızdan kurnazdı o.

Kardeşler;

Evlerimiz Rabb'imizin nazargâhıdır. Oradan bizi izliyor Allah. Mobilyamız bulunsun. İhtiyaç olan mobilyamız bulunsun. Tabağımız, çanağımız bulunsun. Elbette kazanla kafamıza çorba dikecek halimiz yok. Lakin dört nüfuslu bir evde otuz iki tane kaşığı ne yapacaksın, Allah için? Zaten eve bir misafir de aldığın yok senin. Misafir alsan yemeği de dışarıdan sipariş veriyorsun. Plastik kaşık veriyor lokantalar zaten. “Ama komşularda var otuz ikili bir kaşık takımı.” “Ha ona bir şey demem tabi komşuda varsa.” Biz, kimse Kur'an kursuna güvenmesin diyoruz. İmam hatiplere güvenmesin. Filan gelişmeye, filan şeye güvenme evine güven.

وَلَيْسَ لَكَ بَيْتُكَ “Evinin kıymetini bil” diyor Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem. Evinin kıymetini bil. Peki, evimde ben hoca değilim. Âlim aramıyoruz. Kurtuluş, cehennemden kurtuluş arıyoruz. Sana mikrop kapmasın, hastalık bulaşmasın. Ananın doğurduğu gibi sen taş gibi yaşarsın Allah'ın izniyle. Bu dışarıdan gelen mikroplar bizi harap ediyorlar.

Kardeşler;

Evlerimiz mukaddestir. Evlerimizde abdestsiz oturmak caizdir, buna rağmen mukaddestir. Bu nedenle biz, evlerimizdeki gelişme kadar, evlerimizdeki takvamız kadar, evlerimizdeki aşk, cihat heyecanımız kadar Allah'a yakın olacağız. Daha gerisi ispatı zor edebiyatlar. Allah yardımcımız olsun.

Vel'hamdülillahi Rabb'il âlemin.